

IN DE SERIES:
VOCAAL
65 JAAR ZATERDAGMATINEE

ntr: 65
Zaterdag
Matinee
grenzeloos nieuwsgierig

9 MEI 2026 | 14.15-16.15 UUR

In hogere sferen met Ligeti en Langgaard

Radio Filharmonisch Orkest

Groot Omroepkoor

Oscar Jockel dirigent

Kent Moussault assistentdirigent

Heide Müller koordirigent

Elina Vähälä viool

Nikki Treurniet sopraan

Oscar Jockel 1995

nox aeterna voor viool, live elektronica, koor en orkest
(2026, opdrachtwerk NTR ZaterdagMatinee)

WERELDPREMIÈRE

[attacca Sibelius]

Jean Sibelius 1865-1957

Vioolconcert in d opus 47 (1904-1905)

I. Allegro moderato

II. Adagio di molto

III. Allegro, ma non tanto

pauze

György Ligeti 1923-2006

Lux aeterna

voor 16-stemmig koor a cappella (1966)

[attacca Langgaard, zie pagina 2]

69
In de Spiegel
toelichting
Remy Alexander
Spiegelzaal
13.40-14.05 u

Dit concert wordt opgenomen voor webcast en is na enkele dagen terug te kijken op het YouTube-kanaal van NPO Klassiek.

Uitzending via NPO 2 Extra vindt plaats op zaterdagochtend 23 mei met een herhaling op zondagavond 24 mei 2026.

In hogere sferen met Ligeti en Langgaard

Rued Langgaard 1893-1952

Sfaerernes Musik voor soli, koor en orkest (Muziek der sferen, 1916-1918)

NEDERLANDSE PREMIÈRE

- I. Wie Sonnenstrahlen auf einem mit duftenden Blumen bedeckten Sarg
Als zonnestrallen op een met geurige bloemen bedekte doodskist
- II. Wie Sternenschimmer an einem bläulichen Himmel bei Sonnenuntergang
Als fonkelende sterren aan een blauwachtige hemel bij zonsondergang
- III. Wie Licht und Abgrund / *Als licht en afgrond*
- IV. Wie die Brechung der Sonnenstrahlen in den Wellen
Als de breking van zonnestrallen in de golven
- V. Wie Tauperle schimmert in der Sonne an einem schönen Sommermorgen
Als de glinstering van een dauwdruppel in de zon op een mooie zomerochtend
- VI. Sehnsucht – Verzweiflung – Extase / *Verlangen – Wanhoop – Extase*
- VII. Weltseele – Abgrund – Allerseelen / *Wereldziel – Afgrond – Allerzielen*
- VIII. Ich will – ! / *Ik wil – !*
- IX. Chaos – – – Ruin – – fern und nah – / *Chaos – – – Verwoesting – – dichtbij en veraf –*
- X. Blumen welken – – / *Bloemen verwelken – –*
- XI. Blick durch Tränen auf die Sonne – – – / *Een glimp van de zon, door tranen heen – – –*
- XII. Glockenreigen: Siehe, er kommt – – – / *Klinkende klokken: Zie, hij komt – – –*
- XIII. Blumenengelium – aus weiter Ferne / *Bloemenevangelië – vanuit de verte*
- XIV. Der neue Tag – – / *De nieuwe dag – –*
- XV. Das Ende: Antichrist – Christ – – – / *Het einde: Antichrist – Christus – – –*

Vanmiddag een bijzonder atmosferisch concert, waarin de eeuwige nacht van componist/dirigent Oscar Jockel en het eeuwig licht van György Ligeti het vermaarde *Vioolconcert* van Jean Sibelius flankeren. Grote virtuositeit en ongrijpbare lyriek combineerde de Finse componist in zijn enige soloconcert voor de hem zo vertrouwde viool. Het enigmatische karakter van Sibelius' muziek vindt een echo in *Sfaerernes Musik* van de Deense componist Rued Langgaard. Dit orkestwerk, voltooid in 1918, beleeft vandaag pas zijn Nederlandse première. Een vooruitstrevend werk waarin Langgaard de strijkers voortschrijdende clusters laat spelen, een element dat onder anderen Ligeti inspireerde. Maar eerst is het woord aan Oscar Jockel, die dit programma opent met een nieuw eigen werk, gecomponeerd in opdracht van de NTR ZaterdagMatinee. Oscar Jockel heeft zijn compositie als volgt beschreven:

Jockel: nox aeterna

's Nachts, in mijn afgelegen bergverblijf waar ik componeer, heerst bijna volledige duisternis. Geen stadslichten verblinden het oog, geen straatlantaarns verspreiden hun gloed in de wolken. Pas wanneer je lange tijd in bijna totale duisternis hebt doorgebracht, besef je dat absolute duisternis niet bestaat. Het landschap gloeit en je gaat de oneindige schakeringen van grijs tinten in de lucht en de bergen aan de horizon waarnemen. In het westerse denken wordt duisternis vaak geassocieerd met het onheilspellende en het gevaarlijke. Dit werk daarentegen is een lofzang op de duisternis, op het mystieke, zoals onze voorouders ooit in donkere grotten verbinding zochten met het andere, het transcendente. Net zoals er voor ons mensen geen echte duisternis bestaat, is er ook geen echte stilte. Zelfs in de stilste en meest gedempte ruimte ter wereld zul je op een gegeven moment je eigen hartslag en het stromen van je bloed horen. Stilte of duisternis is dus geen afwezigheid van geluid of licht, maar een innerlijke staat van tevredenheid en waarachtig zijn.

Oscar Jockel

Verleng uw passe-partout of serie vóór 1 mei. Alle informatie op de nieuwe website van de Vrienden van de Matinee:

Wanneer het donkerder wordt om ons heen, worden onze andere zintuigen scherper, zoals ons gehoor. Mijn blinde tante hield ervan als het regende, omdat ze dan het landschap en de contouren van de bomen kon horen.

Zonder duisternis kan er geen licht zijn. Het een is afhankelijk van het ander. Daarom heb ik geprobeerd een tegenhanger te creëren voor het stralende 'lux aeterna' met het heldere 'nox aeterna', zowel inhoudelijk als tekstueel (het mannelijke 'domine' wordt vervangen door het vrouwelijke 'nox'). Zowel *lux* als *nox* verwijzen naar hetzelfde: de waarneming van de eeuwigheid – *aeternum*. De ervaring van klinkende stilte of lichtgevende duisternis wekt een gevoel van tijdloosheid op.

Vuurvliegjes lichten alleen 's nachts op. De stof luciferine (afgeleid van het Latijnse 'lucifer', wat 'lichtbrenger' betekent) reageert met zuurstof, waarbij licht en warmte vrijkomen. - Oscar Jockel

nox aeterna

Nox aeterna luceat eis.

Cum sanctis tuis in aeternum:
quia pia es.

Nox, requiem aeternam dona eis:
et nox perpetua luceat eis.

Cum sanctis tuis in aeternum.

Laat de eeuwige nacht op hen schijnen.

*Voor eeuwig bij uw heiligen:
want hij [de nacht] is barmhartig.*

*Nacht, schenk hun de eeuwige rust:
en laat de eeuwige nacht hen verlichten.*

Voor eeuwig bij uw heiligen.

Sibelius: Vioolconcert

Een solocarrière is mooi, maar een mislukte solistencarrière kan nóg meer opleveren. Het hoogst originele oeuvre van Jean Sibelius was er nooit geweest als die zijn prille ambitie om concertviolist te worden had doorgezet. Achteraf beschouwde hij zijn viool-aspiraties als tijdverspilling. Toch noteerde hij op zijn vijftigste nog in zijn dagboek: 'Droomde dat ik twaalf was en een concertvirtuoos.'

Vreemd genoeg componeerde hij uiteindelijk maar één substantieel vioolwerk; plannen voor een tweede vioolconcert bleven in de schetsfase steken. Mogelijk had hij zelfs nooit een soloconcert geschreven als anderen daarop niet hadden aangedrongen. De grote vioolconcerten van Brahms en Tsjajkovski waren dermate populair dat zowel violisten als publiek naar meer verlangden.

'De ervaring van klinkende stilte of lichtgevende duisternis wekt een gevoel van tijdloosheid op.' - Oscar Jockel

Exotiek met vage contouren

Toen hij aan het *Vioolconcert* begon, in 1903, was Sibelius reeds een soort volksheld. Zijn muziek verklankte Finse mythen en landschappen, juist toen het land zich bevrijdde van eeuwen Russische en Zweedse overheersing; zijn orkestwerk *Finlandia* kreeg zelfs de status van onofficieel volkslied. Later werd het vlagvertoon steeds abstracter en subtieler. In zijn symfonieën is het – aldus de componist zelf – veeleer de Finse natuur die zijn schrijfwijze beïnvloedde. Toch kun je de Finse elementen zelden precies aanwijzen; Sibelius' exotiek heeft vage contouren. Vele passages klinken alsof ze evengoed elders gecomponeerd hadden kunnen worden. En het *Vioolconcert*, stelt Sibelius-biograaf Harold Johnson, past integraal in die categorie: het klinkt volgens hem alsof de componist 'bijna altijd aan de oevers van de Donau heeft gewoond.'

Speuren naar Finse inspiratie in het *Vioolconcert* is inderdaad een ondankbare taak. Hooguit kun je folkloristische trekjes horen in zowel het indringende beginthema als het dansante slotdeel. Maar een standaardconcert volgens beproefd stramien is het ook niet. Hele passages klinken als spontane improvisaties: de viool fantaseert en mijmert zich een weg door een veranderlijk orchestraal landschap. Alleen de Finale heeft een traditionele opbouw met duidelijk contrasterende thema's.

'Te complex, te warrig, te somber en te moeilijk'

Met die werkwijze maakte Sibelius het zich niet gemakkelijk, ondanks geldzorgen en een ongeneeslijke drankzucht – hij had ook voor een trefzekere stijlkopie van Brahms of een andere favoriet kunnen kiezen. Succes kwam dan ook niet direct. Een eerste versie bleek bij uitvoering niet aan te slaan, waarop Sibelius – zelf ook ontevreden – heel wat violistische virtuositeit en bombast uit het werk schrapte. Maar hij handhaafde zijn eigenzinnige, quasi-improvisatorische 'verteltrant', wetende dat hij daarmee het meeste recht deed aan de expressieve thema's van de delen één en twee. De triomftocht van dit wonderlijke concert begon in 1905 in Berlijn, waar de glimmende componist/dirigent Richard Strauss

Jean Sibelius

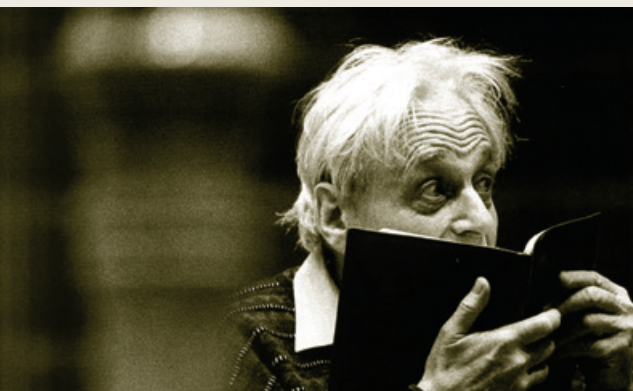

het werk promootte. In Finland zelf bleef vreemd genoeg succes aanvankelijk uit; het stuk klonk niet nationalistisch genoeg en was, aldus de criticus Karl Flodin, 'veel te complex, te warrig, te somber en te moeilijk'. Een groot repertoirestuk zou het volgens hem nooit worden. Waaruit blijkt dat het beroemde Finse hout ook misgeslagen planken oplevert: het werd een van de populairste vioolconcerten aller tijden.

Ligeti: *Lux aeterna*

Het gregoriaanse gezang *Lux aeterna* werd door de eeuwen heen vele malen getoonzet. Je kunt heel wat muzikale invulling geven aan de regels 'Laat het eeuwige licht op hen schijnen, o Heer / voor eeuwig bij uw heiligen, omdat Gij barmhartig zijt'. Niemand bereikte evenwel zo'n bizar resultaat als György Ligeti. De Hongaarse componist verbaasde hiermee zelfs zijn meest progressieve collega's – en dat wilde wat zeggen, want experimenteren was in de jaren zestig de norm. Ligeti wilde zich bij geen enkele trend of stroming aansluiten. De muzikale avant-garde die zich na 1945 aftekende had volgens hem alle kenmerken van een dictaat, en daarvan had hij zijn portie al gehad: hij had de nazi-terreur en, vervolgens, de invasie van Sovjet-Rusland ondergaan eer hij naar het vrije Westen vluchtte. Ligeti wilde zich bij geen enkele stroming aansluiten en zijn eigen muzikale universum scheppen.

György Ligeti

'Micropolyfonie'

Hij experimenteerde met elektronische klankmiddelen – een must voor een sixties-componist – maar de ware doorbraak kwam toen hij weer naar traditionele akoestische bezettingen terugkeerde: de onwerkelijke elektronische klanken die hij in de studio had gecreëerd probeerde hij met traditionele orkesten en zangers te benaderen. Daaruit ontstond wat hij 'micropolyfonie' noemde, een vorm van

De film 2001: A Space Odyssey bezorgde György Ligeti een miljoenenpubliek dat hij in de concertzaal nooit had bereikt.

meerstemmigheid die hij ook in *Lux aeterna* toepast. Je hoort een opeenstapeling van dicht bij elkaar liggende noten die uiterst langzaam verschuiven, één voor één. Omdat je geen houvast hebt aan ritme of melodie krijg je een indruk van tijd- en gewichtloosheid. En dat was precies wat regisseur Stanley Kubrick zocht toen hij zijn baanbrekende sciencefiction-film *2001: A Space Odyssey* maakte. De film bezorgde Ligeti een miljoenenpubliek dat hij in de concertzaal nooit had bereikt – al was hij daar pas blij mee nadat hij Kubrick had gesommeerd de auteursrechten te betalen. Het eeuwige licht alleen was niet voldoende.

Lux aeterna

Lux aeterna luceat eis, Domine,
cum sanctis tuis in aeternum,
quia pius es.

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

*Laat het eeuwige licht op hen schijnen, o Heer:
voor eeuwig bij uw heiligen:
omdat Gij barmhartig zijt.*

*Schenk hun de eeuwige rust, o Heer,
en laat het eeuwige licht op hen schijnen.*

Langgaard: *Sfaerernes Musik*

De bizarre klankwerelden waarin Ligeti pionierde waren tot zijn eigen verbazing al eerder betreden, of op zijn minst benaderd. Dat bleek toen aan het eind van de jaren zestig *Sfaerernes Musik* van de Deense componist Rued Langgaard herontdekt werd. Dit hoogst originele en uiterst complexe stuk, voltooid in 1918, loopt vooruit op Ligeti's langzaam verschuivende toonclusters en excelleert in ongewone speeltechnieken. Gecombineerd met de apocalyptische boodschap is het in alle opzichten verontrustende muziek – en daarop zat het publiek na de uitputtingsslag van de Eerste Wereldoorlog niet te wachten. Geen wonder dat het destijds bij twee uitvoeringen bleef. Het werk sloeg pas aan nadat de oren grondig waren gespoeld door de avant-garde van de jaren vijftig en zestig. Langgaard zelf was inmiddels gestorven, verbitterd over de miskennis die hij zijn hele professionele leven ervoer. Aan zijn productiviteit lag dat niet: hij componeerde zo'n vierhonderd werken, waaronder zestien symfonieën waarvan amper de helft publiekelijk werd uitgevoerd. En dat waren nog relatief toegankelijke stukken, geschreven in de neoromantische stijl waarnaar hij steeds weer terugkeerde.

Rued Langgaard

Langgaards belangrijkste muzikale invloeden waren Richard Wagner, Richard Strauss en de negentiende-eeuwse Deen Niels Gade. En soms leek hij stilistisch te willen wedijveren met het milde modernisme van zijn beroemde landgenoot Carl Nielsen, een componist bij wie hij kortstondig studeerde en wiens succes hij intens benijdde. Maar tussen de vele onpersoonlijke en vergeetbare stukken door waagde hij zich incidenteel aan vreemde muzikale experimenten. *Sfaerernes Musik* is daarvan het meest extreme voorbeeld, onvergelijkbaar met enig ander werk van zijn hand.

Sfaerernes Musik

De titel ('Muziek der Sferen') verwijst naar een begrip dat uit de klassiek-Griekse filosofie stamt: de bewegingen van planeten en andere hemellichamen zouden een onhoorbaar soort muziek genereren. Langgaard, met zijn fervente protestantisme en hang naar symboliek, gaf daar zijn eigen draai aan. *Sfaerernes Musik* is een ondergangsvisioen: diverse episodes volgen elkaar op tot een onafwendbaar, vernietigend einde volgt – en daaruit verrijst nieuw leven. Langgaard voorzag ze van expressieve bijschriften ('Als zonnestralen op een met geurige bloemen bedekte doodskist' / 'Een glimp van de zon, door tranen heen'), maar nog veelzeggender is het motto dat hij jaren later voor het werk aandroeg: 'De sterren lijken vriendelijk naar ons te twinkelen, maar de muziek der sferen is koud en ongenadig.'

Onaardse klanken

De compositie ontstond net zo impulsief als ze klinkt, 'in de wanhoop en het duister van de nacht', zoals Langgaard verklaarde. Van een vooropgezette structuur en samenhang was geen sprake. Des te groter zijn de verrassingen, want hoewel sommige elementen terugkeren – de strijkersclusters uit het begin, bijvoorbeeld – is niets voorspelbaar. De grootse bezetting die op het podium zichtbaar is klinkt pas halverwege het stuk tegelijkertijd, van de piano worden de snaren met de handen bespeeld (een primeur in 1918) en vanuit de coulissen zorgt een onzichtbaar instrumentarium voor 'onaardse' klanken (ook nieuw, toen). Het koor treedt aan voor korte passages (op de klanken 'do re mi fa sol la', overigens geheel losgezongen van

'De sterren lijken vriendelijk naar ons te twinkelen, maar de muziek der sferen is koud en ongenadig.'

- motto dat Rued Langgaard jaren later bij *Sfaerernes Musik* formuleerde

de relatieve intervallen) en in de dertiende episode ('Blumenevangelium') laat Langgaard een sopraan enkele regels van bevriende dichter Ida Locke vertolken, over de 'extatische droom van de ziel'. Tegen het slot verschijnt de alles wegvagende 'Antichrist': een dreigende, aanzwellende samenklank van koor en orkest, onderstreept met slagwerkgeroffel. In de nagalm kondigen harpriedels een nieuwe, paradijselijke wereld aan. Tezelfdertijd had de Eerste Wereldoorlog voor vernietiging op ongekende schaal gezorgd, en met het thema van totale verwoesting was Langgaard nog niet klaar. Vol elan componeerde hij de opera *Antikrist*, die prompt door het Koninklijk Theater van Kopenhagen werd afgewezen. De frustratie daarover kwam Langgaard nooit meer te boven. Hij componeerde nog dertig jaar verbitterd door, maar stierf als de outsider die hij altijd was geweest.

XIII. Blumenevangelium – aus weiter Ferne

Wenn ich tauch' meine Seel' in die Tiefen
von Schmerzen und Freud', in einem Blick,
mir scheint es, als höre ich Töne
einer fernen verklärten Musik,
als ob wiederhallte der Luftkreis
von Tönen voll Schmerzen und Qual,
wie ein Echo von Seufzer und Klage
aus dem irdischen jammernden Tal,
wie die duftende klingende Welle,
wie die lebende tönende Flut
aus dem Lande vom Leid und Freude
wo die Seele träumet und ruht.

Ida Lock (1881-1952)

Uitvoerenden

Oscar Jockel | componist/dirigent

- volgde in 2018 Järvi Conducting Academy in Estland; ontving in 2019 Conducting Seminar Fellowship van Tanglewood Music Center en won in 2021 de Aspen Conducting Prize
- assistentdirigent van Kirill Petrenko bij Berliner Philharmoniker; dirigent-fellow van Karajan-Akademie; in 2021 assistentdirigent bij Ensemble intercontemporain, Parijs
- won als componist/dirigent Herbert von Karajan Preis 2023
- dit seizoen gastdirigent bij o.a. hr-Sinfonieorchester, Prague Philharmonia, WDR Sinfonieorchester, Mozarteumorchester Salzburg, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Brussels Philharmonic en Tokyo Philharmonic Orchestra (scenische uitvoering van Bergs opera *Lulu*)
- eerste muzikale scholing bij Regensburger Domspatzen; studeerde muziektheorie, compositie en orkestdirectie bij o.a. Reinhard Goebel en Bruno Weil aan Universität Mozarteum; vervolgde compositiestudie bij Klaus Lang in Graz en studeerde aan Conservatoire National Supérieur in Parijs bij Alain Altinoglu (directie) en Frédéric Durieux (compositie); was in 2020/21 composer in residence bij Brucknerhaus Linz

Kent Moussault | assistentdirigent

- Nederlands-Japanse dirigent en componist
- studeerde orkestdirectie aan Koninklijk Conservatorium bij Jac van Steen en Kenneth Montgomery; voltooide master aan Royal Conservatoire of Scotland bij o.a. Martyn Brabbins
- won Call for Conductors Budapest Competition (2023) en Young Conductors Award in Hilversum (2016)
- werkte met o.a. Luzerner Sinfonieorchester, Nederlandse Reisopera, Opera Zuid en Intern. Bachfestival Gran Canaria
- actief als mediacomponist en gastdocent aan ArteZ en HKU

Heide Müller | koordirigent

- tweede prijswinnaar Eric Ericson Award 2024 in Stockholm
- dirigeerde o.a. Cappella Amsterdam, Det Norske Solistkor, NDR Vokalensemble, Vlaams Radiokoor, Groot Omroepkoor
- debuteert in 2026/27 bij DR Vokalensemble Kopenhagen, Coro de la Comunidad de Madrid en verzorgt instuderingen bij SWR Vokalensemble Stuttgart, Rundfunkchor Berlin en Chœur de Radio France

Elina Vähälä | viool

- geboren in de VS en opgegroeid in Finland; debuteerde als twaalfjarige bij Sinfonia Lahti; destijds door Finse dirigent Osmo Vänskä uitgeroepen tot 'Jonge Meestersolist'
- solist bij belangrijke orkesten in Finland en ver daarbuiten
- tournees door Europa, China, Korea en Zuid-Amerika
- sinds 2023 artistiek leider van Muziekfestival van Naantali
- pleitbezorger van hedendaagse muziek, o.a. Aulis Sallinen, Jaakko Kuusisto en Kalevi Aho componeerden voor haar
- richtte in 2009 academie op voor getalenteerde jonge Finse violisten
- speelt als een van de weinigen ook de vroege versie (1904) van Sibelius' *Vioolconcert*
- sinds september 2019 docent aan Universität für Musik und darstellende Kunst Wien

Nikki Treurniet | sopraan

- studeerde aan Koninklijk Conservatorium en Dutch National Opera Academy; won Operaprijs bij IVC 's-Hertogenbosch 2017
- van 2019 tot 2023 verbonden aan Staatsoper Hannover
- soliste bij o.a. Nederlandse Reisopera, Nationale Opera, Rundfunkchor Berlin en Concertgebouw Kamerorkest
- hoofdvakdocent zang aan Koninklijk Conservatorium
- **EERDER IN DE MATINEE** Schreker *Die Gezeichneten* (Ginevra Scotti, 2019); Janáček *Jenůfa* (Karolka, 2021); Bach *Cantate Herr, gehe nicht ins Gericht, Verhulst Mis opus 20* (2023); Beethoven *Egmont* (Klärchen, 2025)

Groot Omroepkoor • opgericht in 1945

- zingt koorpartijen in opera's, oratoria en cantates in de concertseries van de Nederlandse Publieke Omroep en geeft a cappella-concerten
- werkt samen met Radio Filharmonisch Orkest en Koninklijk Concertgebouworkest
- eerste officiële chef-dirigent Kenneth Montgomery
- chef-dirigent sinds 2020 is Benjamin Goodson
- vanaf seizoen 2027-2028 vervult Florian Helgath deze functie grootomroepkoor.nl
- **Radio Filharmonisch Orkest** • opgericht in 1945 door Albert van Raalte
- treedt vooral op in omroepseries NTR ZaterdagMatinee en AVROTROS Vrijdagconcert
- chef-dirigent sinds 2019 Karina Canellakis, voorgangers o.a. Paul van Kempen, Bernard Haitink, Jean Fournet, Hans Vonk, Edo de Waart, Jaap van Zweden, Markus Stenz
- vaste gastdirigent sinds 2023 is Stéphane Denève radiofilharmonischorkest.nl

Groot Omroepkoor & Radio Filharmonisch Orkest

sopraan

Veronika Akhmetchina
Mar Codina
Elise van Es
Titia van Heyst
Charlotte Janssen
Anitra Jellema
Saejeong Kim
Esther Kouwenhoven
Bauwien van der Meer
Kris Ng
Tanja Obalski
Yun Park
Varvara Tishina
Liesbeth Vanderhallen
Julia Westendorp
Elena Zamudio Garcia
de las Bayonas

alt

Nicoline Bovens
Vera Fiselier
José Kamminga
Maria Koshiishi
Gunda Leine
Julia Mech
Suzanne Meessen
Chantal Nysingh
Marie-Sande
Papenmeyer
Judith Petra
Anna Traub
Harda van Wageningen
Franske van der Wiel
Emilie Wijers
Pierrette de Zwaan

tenor

Tjerk Bakker
André Cruz
Dolf Drabbels
Juan Felipe Gallegos
Carlos
Mattijs Hoogendijk
Gerben Houba
Matevž Kajdiž
Aart Mateboer
Albert van Ommen
Uroš Petrac
Edward Ross
Jan-Willem Schaafsma
Matthew Smith
Georgi Sztobjanov
Magnus Walker

bas

Gert-Jan Alders
Erks Jan Dekker
Peter Duyster
Joep van Geffen
Itamar Lapid
Emory Mulick
Ludovic Provost
Menno van Slooten
Lars Terray
Hans de Vries
Nanco de Vries
Tiemo Wang
Samuel Wong

eerste viool

Nadia Wijzenbeek
Dimitër Tchernookov
Fred Gaasterland
Roswitha Devrient
Alberto Facanha
Johnson
Mariska Godwaldt
Josje ter Haar
Julija Hartig
Masha Iakovleva
Kerstin Kendler
Pamela Kubik
Pedja Milosavljevic
Gerrie Rodenhuis
Nika Toskan
Stella Zake
Carien de Bakker
Philip Dingenen
Enzo Kok

tweede viool

Casper Bleumers
Matthijs van der Wel
Sarah Loerkens
Francisca Brito
Esther de Bruijn
Filipe Fernandes
Yvonne Hamelink
Annemarie van Helder
Julia Kleinsmann
Dana Mihailescu
Renate van Riel
Ulilan Szymanska Pereira

Alexander van den Tol
Eveline Trap
Nina de Waal
Casper Donker

altviool

Frank Brakkee
Huub Beckers
Arjan Wildschut
Sabine Duch
Marije Helder
Annemijn den Herder
Annemarie Konijnenburg
João Álvares Abreu

Javier Rodas Sanchez
Francisca Wiersma
Francisca Galante
Frank Goossens
Pien ten Have

cello

Michael Müller
Anton Istomin
Eveline Kraayenhof
Harm Bakker
Winnifred Beldman
Mirjam Bosma
Cris Coenegracht
Anneke Janssen
Ansfried Plat
Rebecca Smit
Arjen Uittenbogaard

contrabas

Wilmar de Visser
Andres Vela

Silvia Gallego Sanchez
Servaas Jessen
Louis van der Mespel
Annika Pigorsch
Jim Schultz
Sjeng Schupp
Ella Stenstedt

fluit

Ingrid Geerlings
Luna Vigni
Maïke Grobbenhaar
Susana Lopes Ferreira
Elise Tossens
Stefanie Van Gool

hobo

Hans Wolters
Marjolein Koning
Yvonne Wolters
Gerard van Anandel

klarinet

Frank van den Brink
Arjan Woudenberg
Esther Misbeek
Diede Brantjes
Sergio Hamerslag

fagot

Hajime Konoë
Nur Koç
Marlene Schwärzler

hoorn

Petra Botma-Zijlstra
Annelies van Nuffelen
Toine Martens

Margreet Mulder
Rebecca Grannetia
Hugo Alves de Freitas
Marlies Callebort
Gaizka Ciarrusta
Hendrik Marinus
Laurens Otto

trompet

Hessel Buma
Raymond Rook
Johan Verheij

trombone

Tim Ouwejan
Pelle van Esch
Bente van der Brug

tuba

Bernard Beniers
Paul Jussen
Mark Haeldermands
Michiel Mollen
Jennifer Heins
Gema Vega Diaz

slagwerk

Hans Zonderp
Esther Doornink

harp

Ellen Versney
toetsinstrument
Niek van der Meij
Stephan Kiefer

Programmering en productie NTR ZaterdagMatinee

ARTISTIEK PROGRAMMEUR Frank Veenstra | CASTING CONSULTANT Christian Carlstedt | PRESENTATIE NTR ZATERDAGMATINEE, NPO KLASSIEK Hans Haffmans | PRODUCTIE Zane Gerenberga, Dominique Slegers, Anita Wijnen | MARKETING & COMMUNICATIE Jorieke de Fretes, Renske Homans, Mary Fan Zandkamp | REDACTIE / VORMGEVING PROGRAMMABOEKJES, INTERNET Onno Schoonderwoerd | RADIOREDACTIE Myrthe van Dijk | HOOFDREDACTIE NTR KLASSIEK Makira Mual | FINANCIËLE ADMINISTRATIE NTR en Stichting Omroep Muziek

Colofon

UITGAVE NTR Klassiek | TEKST Oscar Jockel (Jockel), Michiel Cleij (Sibelius, Ligeti, Langgaard)
REDACTIE / VORMGEVING Philip Leussink | FOTOGRAFIE Ivan Bessedin, Marco Borggreve, Daniel Nyblin, Simon Pauly, Sarah Prins, Ole Wuttudal | ART DIRECTION Norbert Croonenberg | DRUK Ten Herkel Grafisch Compleet | © 2026 NTR ZaterdagMatinee, Hilversum